

Uttalande om en kriminalvårdsanstalts rutiner för delgivning av beslut

I ett beslut den 26 november 1999 anförde JO Pennlöv följande.

Anmälan

AA har framfört klagomål mot Kriminalvårdsmyndigheten Kristianstads, anstalten Kristianstad, rutiner vid delgivning av bl.a. beslut. Han har anfört i huvudsak följande. Ledning och personal kräver skriftlig kvittering utan att någon delgivning eller handling överlämnas till mottagaren. Någon formell delgivning av beslutet sker därför inte. Mot en ersättning av 4 kr per kopia kan vi efter någon dag få ta del av ett yttrande eller ett positivt beslut. Det är felaktigt att ta betalt för kopian eftersom myndigheten som delger skall stå för denna kostnad. Vid negativt beslut kan vi på begäran få en kopia någon eller några dagar senare utan kostnad.

Utredning

Efter remiss har Kriminalvårdsmyndigheten Kristianstad, kriminalvårdschefen BB, anfört följande.

Anmälaren gör gällande att delgivning ej sker då någon handling ej överlämnas till mottagaren.

I 21 § förvaltningslagen stadgas bl.a. ”En sökande, klagande eller annan part skall underrättas om innehållet i det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet, om detta avser myndighetsutövning mot någon enskild. Om beslutet går parten emot och kan överklagas, skall han underrättas om hur man kan överklaga det. Myndigheten bestämmer om underrättelsen skall ske muntligt, genom vanligt brev, genom delgivning eller på något annat sätt. Underrättelsen skall alltid ske skriftligt, om parten begär det.” Något krav på delgivning ställs egentligen inte i lagstiftningen.

Enligt t.f. kriminalvårdsinspektör CC går underrättelse av beslut till enligt följande. Den intagne delges beslut på så sätt att han ges tillfälle att läsa igenom beslutet och får sedan skriva på att han underrättats om det aktuella beslutet. Undertecknandet sker direkt på den aktuella handlingen.

Vad gäller kostnader för kopior så tas ingen avgift ut för negativa beslut. För andra kopior tar anstalten ut avgift i enlighet med Avgiftsförordningen (1992:191), 50 kr för de tio första sidorna samt därefter två kronor per sida.

Med tanke på att anstalten handlat i enlighet med gällande lagstiftning finns ej skäl ändra på rutinerna.

AA har i en kommentar till remissvaret vidhållit sina klagomål. Han har vidare bifogat kopior av ett beslut och ett yttrande.

Bedömning

Som myndigheten har anfört i yttrandet kan den intagne underrättas om innehållet i ett beslut på ett flertal sätt, bl.a. genom delgivning. Av utredningen framgår att myndigheten använder sig av denna underrättelseform. Underrättelse genom delgivning är normalt sett också nödvändig för att säkerställa att den intagne har fått del av beslutet och för att på så sätt undvika påståenden om motsatsen.

När det gäller kostnadsfrågan framstår det, enligt min mening, som märkligt att göra åtskillnad på om utgången har varit positiv eller negativ för den enskilde. Om delgivning används som underrättelseform ligger det i sakens natur att den delgivne skall ha en kopia av beslutet, se t.ex. 6 och 7 §§ delgivningslagen (1970:428). Denna kopia skall erhållas utan kostnad, jfr JO:s ämbetsberättelse 1998/99 s. 480 f. Bestämmelserna i den åberopade avgiftsförordningen tar främst sikte på situationer då en intagen t.ex. önskar ett flertal kopior av ett beslut eller kopior av beslut rörande andra intagna. Om en intagen får en kopia av ett beslut minimeras dessutom risken för påståenden om att beslutet har ändrats i efterhand.

Det framstår därför som lämpligt att den intagne, i samband med att denne delges ett beslut, får en kopia av beslutet. Det är inte acceptabelt att en intagen, vid avslagsbeslut, får vänta i flera dagar på en kopia, bl.a. med tanke på att tiden för överklagande räknas från delgivningsdagen.

Om den intagne inte får förvara kopiorna i bostadsrummet skall denne ha möjlighet att förvara handlingarna på annat sätt.